

MEIDÄN NÄKÖKANTAMME

VASTAUS SOTILAIEN EDUSTAJAIN NEUVOSTON TOIMEENPANEVAN
KOMITEAN PÄÄTÖSLAUSELMAAN

Huhtikuun 16 päivän sanomalehdissä julkaistiin seuraava päätöslauselma:

„Käsiteltyään toverien tiedotuksen desorganisaattorien harjoittamasta propagandasta, jota verhotaan vallankumouksellisella, usein jopa sosialidemokraattisellakin lipulla, muun muassa niin sanottujen leninläisten propagandasta, ja pitäen tätä propagandaa yhtä vahingollisena kuin mitä vastavallankumouksellista oikeistopropagandaa tahansa, mutta samaan aikaan katsoen mahdottomaksi ryhtyä pakkotoimenpiteisiin propagandaa vastaan, niin kauan kuin se pysyy pelkkänä propagandana, sotilaiden edustajain Neuvoston Toimeenpaneva komitea katsoo tuiki tarpeelliseksi ryhtyä kaikkiin toimenpiteisiin järjestääkseen tämän propagandan vastapainoksi meidän propagandamme ja agitatiomme. Meidän on pyrittävä saamaan järjestöme kyllin voimakkain, että miltä taholta hyvänsä tulevan jokaisen vastavallankumouksellisen teon vastapainoksi voisimme millä hetkellä tahansa asettaa meidän tekemme. Lausumme hartaan toivomuksemme, että Toimeenpaneva komitea aloittaisi suunnitelmallisen agitaation sekä lehdistössä että varsinkin sotaväen joukko-osastoissa taistellakseen desorganisaattorien harjoittamaa propagandaa vastaan”.

Jos vertaamme tähän päätöslauselmaan „Izvestijan” toimituksen johtavassa artikkelissa (huhtikuun 17 pnä) ollutta jo esittämäämme lausuntoa, jossa vastustetaan „häpeällistä ja inhottavaa ajojahtia”, niin näemme heti, millainen poliittinen jaotus tässä kysymyksessä on *todellisuudessa* muodostunut:

Että „Russkaja Volja” on ajolahdin äänenkannattaja ja hra Plehanovin „Jedinstvo” „tämän taistelumenetelmän” toistaja, sen on vahvistanut todistaja, „Delo Naroda”.

Toiselle näkökannalle on asettunut sotilaiden edustajain Neuvoston Toimeenpaneva komitea, joka suoraan julistaa

„mahdottomaksi ryhtyä pakkotoimenpiteisiin niin kauan kuin propaganda pysyy pelkkänä propagandana”.

Juuri sen vuoksi julkaisemme Toimeenpanevan komitean päätöslauselman kokonaisuudessaan ja katsomme hyödylliseksi tarkastella sitä asian olemuksen kannalta.

Päätöslauselma julistaa, että Leninin propaganda on „yhtä vahingollista kuin mikä vastavallankumouksellinen oikeistopropaganda tahansa”.

Tarkastelkaamme, mikä oleellinen ero on 1) vastavallankumouksellisella oikeistopropagandalla, sitten 2) Väliaikaisen hallituksen *puolesta* ja sen tukemiseksi harjoitetulla propagandalla sekä 3) meidän propagandallamme.

Oikeisto haluaa Väliaikaisen hallituksen kukistamista ja monarkiaan palaamista.

Väliaikainen hallitus on *luvannut* toimia Pietarin työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvoston kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti.

Meidän propagandamme: kaikki valta valtiossa on siirrettävä *yksinomaan* työläisten, sotilaiden, talonpoikien y.m. edustajain Neuvostoille, sillä nämä Neuvostot edustavat varmasti kansan valtavaa enemmistöä. Sitä varten me tahdomme „selittämällä” (kuten Lenin heti ensimmäisenä päivänä sanoi täsmällisesti ja selvästi teeseissään)* pyrkiä siihen, että kansan enemmistö ymmärtäisi vallan tällaisen siirtämisen välttämättömyyden.

Siis oikeisto kannattaa monarkin valtaa. Kapitalistit kannattavat kapitalistien valtaa (sillä Väliaikainen hallitus on kapitalistien hallitus); he lupaavat toimia työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvoston kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti.

Me tahdomme saada kansan enemmistön vakuuttuneeksi siitä, että vallan täytyy kuulua *vain* työläisten, sotilaiden y.m. edustajain Neuvostoille.

On päivänselvää, että *niidenkään* näkökulmasta katsoen, jotka kannattavat sopimusta Väliaikaisen hallituksen kanssa, meidän propagandaamme ei voida sanoa „yhtä vahingolliseksi kuin mikä vastavallankumouksellinen oikeistopropaganda tahansa”, koska sopimuksen kannattajat nojaavat nykyään kansan enemmistöön! Kuinkas he voivat sanoa, että meidän propagandamme, joka *kehottaa*

* Ks. tätä osaa, s. 5. *Toim.*

enemmistöä ottamaan kaiken vallan, on „yhtä vahingollista kuin oikeistopropaganda”?

Se ei lyö lainkaan yhteen.

Tuskinpa sotilaiden edustajain Neuvosto pystynee kauan puolustamaan Toimeenpanevan komiteansa tuollaista mieli-pidettä.

Menkäämme edelleen.

Missä me oikeastaan olemme eri mieltä?

Pääasiallisesti kolmessa kysymyksessä:

1) Maasta. Me kannatamme sitä, että talonpojat itse ottaisivat heti haltuunsa *kaiken* maan paikkakunnilla tehdyn talonpoikain enemmistön oman päätöksen perusteella ja siten lisäisivät viljan ja lihan tuotantoa sotilaita varten.

Väliaikainen hallitus kannattaa talonpoikien ja tilanherrojen „sopimista” keskenään, s.o. kolmensadan talonpojan „sopimista” yhden tilanherran kanssa.

Saadaanpa nähdä, asettuuko kansan enemmistö tässä kysymyksessä meidän puolellemme vai Väliaikaisen hallituksen puolelle.

2) Me kannatamme sellaista tasavaltaa, jossa alhaalta ylös asti ei ole poliisia, ei vakinaista armeijaa (sen asemesta pitää mielestämme olla koko kansan yleinen aseistaminen) eikä virkamiehistöä, jota itse asiassa ei voida erottaa ja joka saa etuoikeuksellista porvarin palkkaa työstään. Kannatamme kaikkien virkamiesten täydellistä valinnallisuutta ja oikeutta erottaa heidät milloin hyvänsä sekä proletaarin palkan maksamista heille.

Väliaikainen hallitus kannattaa tavallisen poliisin palauttamista, vakinaista armeijaa, tavallista virkamieskuntaa.

3) Väliaikainen hallitus kannattaa *sen ja sellaisen* sodan jatkamista, minkä Nikolai Verinen on aloittanut. Väliaikainen hallitus kannattaa *hänen* solmimiensa salaisten ryöstösopimusten vahvistamista *kysymättä kansan tahtoa* ja jopa julkaisematta sopimuksia.

Me olemme sellaista sotaa vastaan, sopimusten vahvistamista ja niiden julkaisematta jättämistä vastaan.

Kehotamme poikkeuksetta kaikkia kansoja lopettamaan tämän sodan ei-väkivaltaiseen, t.s. todella demokraattiseen rauhaan, joka antaa vapauden poikkeuksetta kaikille kansoille ja kansallisuuksille. Tahdomme todistaa kansalle,

että sodan lopettamiseksi todella ei-väkivaltaiseen rauhaan on välttämätöntä siirtää valtiotalta kokonaan ja yksinomaan työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostojen käsiin.

Sillä niin kauan kuin valta on kapitalistien ja tilanherrojen (Gutshkovin, Lvovin, Miljukovin) käsissä, kapitalistit todellisuudessa johtavat sotaa, kaikki lupaukset rauhasta ilman aluevaltauksia jäävät pelkiksi lupauksiksi, koko maailman työläisjoukkojen epäluottamus kapitalistien hallitukseen on kiertämätön; sota siis yhä pitkittyy.

Kysymys: miten on meneteltävä, jos Venäjällä valta siirtyy työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostoille, mutta Saksassa *ei* tapahdu sellaista vallankumousta, joka kukistaisi niin Vilhelm II:n kuin myös Saksan Gutshkovit ja Miljukovit (sillä jos Saksan Nikolai II:n tilalle tulevat Saksan Gutshkovit ja Miljukovit, niin sotaan suhtautumisessa ei tapahdu kerrassaan mitään muutosta)?

Meidän vastauksemme: työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostojen käsissä valta on oleva kansan enemmistön valtaa, ja enemmistö — se on työläiset ja köyhät talonpojat. Aluevaltauksset eivät heitä *todellakaan* kiinnosta, he kieltäytyvät niistä *tositeoin* eivätkä vain sanoissa, he lakkaavat *todella* olemasta kapitalistien liikevoittojen varti-joina.

Sellaisissa oloissa *mekin suostumme* vallankumoukselliseen sotaan minkä maan kapitalisteja vastaan tahansa, sillä tosiasiasa se on oleva sotaa kaikkinaisen pääoman etuja vastaan eikä yhden maan kapitalistien etujen puolesta.

Kysymys: miten voidaan käytännössä nyt, viipymättä jouduttaa rauhan asiaa, jos on mahdotonta lopettaa sota yksinkertaisesti lyömällä pistimet maahan?

Meidän vastauksemme: sotaa ei voida lopettaa yksinkertaisesti lyömällä pistimet maahan eikä yleensäkään yhden sotaakäyvän maan yksipuolisella kieltäytymisellä. On ja voi olla vain yksi käytännöllinen, pikainen keino rauhan jouduttamiseksi (paitsi työväen vallankumouksen voittoa kapitalisteista), nimittäin sotilaiden veljeily rintamalla.

Meidän on autettava viipymättä, mitä tarmokkaimmin, kaikinpuolisesti, ehdottomasti *kummankin* sotivan ryhmän sotilaiden veljeilyä rintamalla.

Sellainen veljeily on jo alkanut. Auttakaamme sitä.

Tällaiset ovat meidän näkökantamme. Olemme aivan varmoja, että kansan enemmistö *ei* sano niitä „yhtä vahingolliseksi kuin mikä vastavallankumouksellinen oikeisto-propaganda tahansa”.

„Pravda” № 35, toukokuun 1
(huhtikuun 18) p:nä 1917
Allekirjoitus: N. L e n i n

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan
